

European Parents Conference

Raising Up the Next Generation for the Church Life

Message Outlines
(Bulgarian)

June 2020

ACKNOWLEDGEMENT

The authors wish to express their indebtedness to the ministry of Watchman Nee and Witness Lee in their preparation of this material. They have opened up the Word of God and we are entering in. Furthermore, the authors wish to express their appreciation to the Living Stream Ministry, which has graciously granted permission to make use of various quotations in preparation of these outlines for the parents, young people and children in the Lord's recovery.

All scripture reading verses are quoted from The Recovery Version of the Bible unless otherwise indicated. The Recovery Version of the Bible is published by Living Stream Ministry, Anaheim, CA.

All Ministry reading portions are taken from the ministry of Watchman Nee or Witness Lee, published by Living Stream Ministry, Anaheim, CA. Used by permission, all rights reserved.

**ОТГЛЕЖДАНЕ НА СЛЕДВАЩОТО ПОКОЛЕНИЕ
ЗА ЦЪРКОВНИЯТ ЖИВОТ**

Съобщение 1

Свят Брак за Божията Цел

Цитати от Писанията : Бит. 1:26-28; 2:18, 23-24; Мат. 19:4-6; Евр. 13:4; Екл. 9:9;
Притчи 5:18; Мал. 2:14-15; Гал. 2:20; Фил. 1:21а; Еф. 5:18-33; Кол. 3:16-19

I. Брачният живот е основата на семейния живот, семейният живот е основата на всекидневния ни живот, а всекидневният живот е основата на църковният живот; това показва решаващата важност на брачния ни живот - Евр. 13:4:

- А. Бракът е много важен фактор в църковният живот; дали църквата е здрава и здравословна, или изгубва елемента и съдържанието си зависи много от брачния живот; не трябва да смятаме въпроса за брака за нещо леко; трябва да го държим в почит - стих 4; преп. 1 Сол. 4:3-8.
- Б. Бремето на Павел в Ефесияни глава 5 бе да разгледа брачният живот и църковния живот по едно и също време; Павел не раздели брачния живот от църковния живот; по-скоро, той сля двете заедно, той знаеше, че брачният живот е всъщност част от църковният живот - стихове 22-23.

II. Бракът е определен от Бог и е важен за Бог - Бит. 2:18; Матей 19:4-5:

- А. Когато Бог създаде човека, Той видя, че не беше добре за човек да бъде сам, и така Той определи да направи помощник за човека като негова половинка; това показва, че бракът е според Божието божествено и свято разпореждане - Бит. 2:18.
  - 1. Веднага, след като Бог създаде човека, Той му заръча да се плоди и размножава, и да изпълни земята, тоест, да напълни земята с човешки същества - стих 28.
  - 2. Това показва, че трябва да сме омъжени правилно, според Божията цел и за Божията цел; Божията цел в брака е да ни използва, за да поддържа съществуването на човечеството на земята - стихове 27-28.
  - 3. Човек трябва да се наслаждава на Божието снабдяване за живеенето му, и брачния живот за съществуване и умножаване на човека, да напълни отново земята, за да бъде възможно за Бог да спаси хората, за да произведе църквата - Тялото Христово - което ще завърши в Новия Ерусалим като Божието вечно уголемяване, и изразяване според Божията вечна икономика - Екл. 9:7-9, и бележка 7.1; Притчи 5:18; Мал. 2:14-15, и бележка 15.1; Ефес. 1:22-23; Откр. 21:2, 10.
- Б. Врагът на Бог има желание да разруши осъществяването на Божията цел, която зависи от човешкия брак - 1 Тим. 4:1-3;
  - 1. Атаките върху божествените неща на Божието разпореждане идват от врагове, които имат намерение да разрушат Божията цел, карайки хората свободно да се омъжват или забраняват да се омъжват - стихове 1-3; Лука 17:26-27.
  - 2, Трябва да знаем, че идеологията да не се омъжваме/женим идва от демони, Божиите врагове.
- В. Бракът е символ на единство между Христос и църквата - Бит. 2:18, 21-24; Ефес. 5:22-32:
  - 1. Адам типизира Бог в Христос като реален, унисексуален съпруг, който търси съпруга за Себе си; нуждата на Адам за съпруга означава и олицетворява нуждата на Бог, в Неговата икономика, да има съпруга като Негова половинка, Негов завършек (бук. Негов паралел)- Рим. 5:14; преп. Иса. 54:5; Йоан 3:29; 2 Кор. 11:2; Ефес. 5:31-32; Откр. 21:9.

2. Желанието на Бог е да има Адам, типитизиран от Христос, и Ева, типизирана от църквата; целта Му е “да владеят” (1:26); да има победоносен Христос плюс победоносна църква; Бог иска Христос и църквата да владеят - Рим. 5:17; 16:20; Ефес. 1:22-23.

III. Трябва да живем живота на Богочовек в брачния ни живот - Гал. 2:20; Фил. 1:21а; Ефес. 5:18-33; Кол. 3:16-19.

- A. Трябва да имаме Богочовешко живеене в брачния ни живот, за да имаме Богочовешко живеене в църквата; ако един съпругът и една съпруга не са жизнени във вкъщи в брачния им живот, няма да има начин да бъдат жизнени в събранията; трябва да живеем Христос с нашия съпруг или съпруга, и нашите деца във вкъщи.
- B. Тъй като ни липсва Богочовешко живеене, имаме нужда от истинско съживление, за да сме Богочовеци, които винаги живеят живот на отричане от себе си и биват разпъвани с Христос, за изразяването на Бог - Гал. 2:20; Филип. 1:21а.
- B. За да имаме Богочовешко живеене, трябва да живеем и ходим според слятия дух - 1 Кор. 6:17; Рим. 8:4;
  1. Много важна област, в която да се върви според духът е брачния ни живот.
  2. Ако може да живеем според духа в брачния ни живот, много трудни неща ще изчезнат.

IV. Брактът на Исак не беше обикновен, той не бе не само за човешкото му живеене; той бе за изпълнението на Божиата вечна цел - Бит. 21:12; 24:1-4:

- A. Божиата вечна цел е да изрази Себе си по корпоративен път; за да има корпоративно изражение, Бог трябва да има хора; тези хора са потомството на Авраам - 1:26; 12:1-3; 15:5; 21:12.
- B. Брактът на Исак не бе просто с цел един неженен човек да има щастлив, удобен живот; без брак, Исак не би произвел потомство; ако този неженен човек трябваше да има потомство за изпълнението на Божиата вечна цел, той трябваше да се ожени - 24:1-4.
- B. “Ние копнеем да видим, че всички бракове в църквите ще бъдат за изпълнението на Божиата вечна цел. Този вид брак изисква всекидневно живеене с Бог. Млади братя, ако вършите всичко според Божиата икономика, дори бракът ви ще се извърши от икономиката Му. Трябва да кажете, “Господи, каквото и да правя днес трябва да е според Твоята икономика. Аз съм неомъжен сега, но един ден аз ще се омъжа. Нека брака ми да е за Твоята икономиката.” Това е основната точка в Битие 24” - Животоизучаване на Битие, съоб. 60, стр. 791-792.

V. Трябва да бъдем дълбоко впечатлени от най-добрия брак в Библията - брачния модел на Вооз и Рут - Мат. 1:5, 16; Рут 4:13-22:

- A. Брактът на Вооз и Рут може да се счете за най-добрия брак записан в Библията.
- B. Особено поразителна точна в брака на Вооз и Рут не е нищо свързано с живота или професията им, а нещо относно една изключителна материя, което е, да бъдат една част от родословието, за да доведат Исус Христос в човечеството - Мат. 1:5.
- B. Чрез участието им в родословието за довеждането на Христос, Бог би могъл да постигне Своята вечна икономика, като има органично Тяло на Христос, което ще завърши в Новия Ерусалим като център на новото небе и новата земя, за да бъде Божието божествено уголемяване в човечеството за Неговото вечно изразяване в Неговата божествена слава - стих 16; Ефес. 4:15-16; Откр. 21:1-2; 9-10.

Откъси от Служението:**Бракът****Бракът е Определен от Бог**

“ Йехова Бог каза: Не е добре за човек да е сам, Аз ще му направя помощник като негова половинка” (Бит. 2:18)

Когато Бог създаде човека, Той видя, че не бе добре за човек да е сам, и така Той определи да направи помощник на човека като негова половинка. Това показва, че бракачът е според Божието божествено и свято разпореждане. Бракът бе определен от Бог, когато Бог първо създаде човека. Бракът не дойде след падението на човека, нито е основан на похотите на човека. Бракът бе определен от Бог за човека в създаването, и е основно нещо в нашето човешкото живеене. В живеенето ни, само създаването е по-високо от брака, всички други неща са оглавени от брака. Произходът на човек бе чрез създаването; продължението на човека е чрез брака. В началото Бог създаде човека, но продължението и разпространението на човека е чрез брака. Следователно, бракът е важен за Бог, и Той определи човек да се омъжва.

Бог определи човек да има помощник като негова половинка, защото не бе добре за човек да е сам. Да сме сами не е добре поради няколко причини. Не е добре по отношение достигането на Божията цел, и още повече, не е добре по отношение на самия човек. Физически и емоционално, в човешкото живеене и работи, не е добре за човек да е сам. Следователно, Бог определи да направи един помощник като половинка на човека.

“Този който ги създаде от началото ги създаде мъжко и женско, и каза,” поради тази причина човек ще остави баща си и майка си и ще се присъедини към съпругата си; и те двамата ще са една плът” (Мат. 19:4-5).

В началото Бог не само определи човекът да има помощник като негова половинка в брак, Той също ги създаде мъжко и женско и определи, за двамата да са една плът. Човек има вътрешна нужда за брак, която идва от Божието създаване. Бог създаде тази нужда в човешката природа. Библията открива, че Божията цел във вселената е свързана с човека. За да може Бог да постигне целта Си във вселената, Той трябва да спечели човека, и за да спечели човека, Той трябва да е сигурен, че човекът, който Той създаде за целта Си, продължава и се разпространява чрез брак. Следователно, Бог не само определи брака; Той също създаде нуждата за брак в човека.

Божиято създаване на човек беше много специално. Той създаде човека, така че мъжко и женско да имат нужда един от другото, за да бъдат един завършен човек, като стават една плът. Според учението на Библията, нито женско, нито мъжко е завършен човек. За да бъдат завършени, мъжко и женско трябва да се свържат заедно като едно. Както двете половини на динята са нужни, за да стане цяла диня, само мъжа и жената са цялостен човек от гледна точка на Бог. Един брат веднъж покани двойка при него за вечеря, но съпругът дойде без съпругата си. Брата спомена на госта си, че само половината от човека е дошъл. Според Библията и Божието първоначално разпореждане, почувствах, че това слово бе вярно. Бог иска мъжко и женско да станат една плът; следователно, Той иска човек да се омъжи. Бракът е Божията първоначална разпорежба.

Писанията, цитирани от Господ Исус в Матей 19:5, бяха в отговор на въпроса относно развода. В Неговото слово, Господ подвърши Божието първоначално разпореждане относно брака. Нещо повече, Господ посочи, че човек трябва да почита Божието първоначално разпореждане относно брака. В Новия Завет Господното обсъждане за важността на човешкия брак съвпада с Божието обсъждане в създаването.

Бракът е Символ на Единство между Христос и Църквата

“Сгодих те с един съпруг...като чиста девица за Христос” (2 Кор.11:2)

Бракът на мъж с жена е символ на съединяването на Христос и църквата. Апостолът считаше Христос като Съпруг, а вярващите като Негова годеница. Освен това, той ни сгоди като чиста девица за Христос. Нещо повече, всеки път, когато видим брак, трябва да си припомним за взаимоотношението ни с Христос и взаимоотношението на Христос с нас.

“И двамата ще са една плът. Тази тайна е голяма, но аз говоря относно Христос и църквата” (Еф. 5:31-32).

Бракът между мъж и жена, ставайки една плът, са символ на голяма тайна, Христос и църквата, и на единството между Христос и църквата. Всеки път, когато разглеждаме съпруг и съпруга като една плът, трябва да видим тайната на единството на Христос и църквата.

“ Съпругът е глава на съпругата също както Христос е Глава на църквата...Но както църквата е подчинена на Христос, така също нека съпругите да се подчиняват на съпрузите във всичко. Съпрузи, обичайте съпругите си дори както Христос също възлюби църквата и даде Себе си за нея” (Ефес. 5:23-25).

Един съпруг, като глава на съпругата, е символ на Христос като Главата на църквата. Следователно, една жена подчинена на нейният съпруг е символ на църквата подчинена на Христос, и един съпруг, обичащ жена си е символ на Христос обичащ църквата. Всяко правилно взаимоотношение между съпруг и съпруга е едно проявление на историята на Христос и църквата. Следователно, като съпрузи и съпруги ние трябва да внимаваме да бъдем подобаващи съпрузи и съпруги за да може правилно да проявяваме взаимоотношението между Христос и църквата. *(CWWL, 1932-1949, трети том, “Важни истини в Святите Писания”, гл.33, стр. 603-614)*

ДЪРЖАНЕ НА БРАКА В ПОЧИТ

Стих 4 казва: “Женитбата нека бъде на почит у всички, и леглото неосквернено; защото Бог ще съди блудниците и прелюбодейците.” Очевидно това не е свързано с църковният живот. Въпреки това, бракът е много важен фактор в църковния живот. Дали църквата е здрава и здравословна или изгубва елемента и същността си, зависи много от брачния живот. Не считайте въпроса за брака за нещо леко. Трябва да го държим в почит. Това означава, че трябва да въздържаме тялото си, нашият съд, в освещение и почит (1 Сол. 4:3-4), така че “никой човек да не престъпва никой, та да поврежда брата си в това нещо” (1 Сол. 4:6). В църковния живот, братята и сестрите трябва да контактуват един с друго по свят начин. Това означава, че ние почитаме нашия брак и брака на другите. Да почитаме брака означава да въздържаме тялото си в освещение и почит, и да бягаме от блудство. *(Животоизучаване на Евреи, съоб. 55, стр.613)*

ХОДЕНЕ СПОРЕД ДУХА

Римляни 8:4 е стих паралелен на Колосяни 2:8 в смисъл, че ни казва да ходим според дух. Да ходим според духа означава да ходим според Христос. Ако ходите ежедневно според духа, автоматично ще ходите според Христос. Ако ходите по този начин, ще вършите определени неща или ще се въздържате от извъртането им, не защото сте в съответствие с практиките на местната църква, но защото ходите според Христос....

Трябва да приложим въпросът с ходенето според дух във всеки аспект на ежедневното ни живеене. Като пример, братята които живеят заедно трябва да прилагат това в разговора им един с друго. Един брат може да е свикнал да говори според ума си, докато друг брат може да говори според емоциите си. И двата братя трябва да учат да говорят според духът. Когато те се събуждат рано сутрин, трябва да се упражняват да говорят не от ума или от емоциите си, но от духът. Братята трябва да се молят, “Господи, дай ми благодат да говоря от духа си.” Обаче, вместо да правят това, братята говорят според традициите на човека и елементите на

света. Въпреки, че не се карат, те може да живеят според природата им, която е усъвършенствана от църковния живот, а не според Христос.

Много важна област, в която да се ходи според духа ни е брачният ни живот. Трудно е за съпрузите да останат в духа със съпругите им. За тях е лесно да са в ума, емоциите или волята. Едно много трудно нещо за един брат е да се обърне към дъха в присъствието на съпругата си. Но ние братята, трябва да се научим да ходят според духа в отношенията ни със съпругите ни. Ако съпругата на даден брат се държи добре с него, той ще е щастлив. Но ако не е любезна, той ще е обиден. Вместо да се обърне към духа, той може да избере да остане в емоциите си. Но дали съпругите са мили или не, трябва да останем в дъха си. Ако съпругата ви се скара, останете в духа си. Ако говори добре за вас, останете в духа си. Ако останете в духа, ще ходите според Христос в брачния ви живот.

Съпругите също трябва да се учат да са в дух, когато са със съпрузите си. Това дори е по трудно отколкото за съпрузите да са в дух със съпругите си. Много сестри те могат да бъдат в духа си с всички останали, освен със съпрузите си. Когато са със съпрузите си, те са в емоциите, а не в духа. Нуждаем се от Божията милост и благодат, за да бъдем в духа със съпрузите или съпругите си. Трябва да се изповядваме, тъй като до голяма степен, брачният ни живот не е според Христос. Нека да погледнем към Господ, за ни даде милост и благодат да имаме брачен живот според духа. Това е основно и важно за църковния живот. Брачният живот е основата на семейния живот, семейният живот е основа на ежедневието ни живот, а ежедневието ни живот е основа на църковния живот. Това показва важното значение на брачния ни живот. Ако можем да живеем според духа в брачния ни живот, много големи трудности ще изчезнат. (Живо-Изучаване на Колосияни, съоб. 54, стр. 475-477)

ЖИВЕНЕ ЖИВОТА НА БОГОЧОВЕК В БРАЧНИЯ НИ ЖИВОТ И В ЦЪРКОВНИЯ ЖИВОТ

Нека сега да разгледаме ситуацията във възстановяването. Ние всички сме вярващи. Ние вярваме в Господ Исус. Ние се покаяхме и се върнахме при Господа, бяхме спасени, дори динамично спасени. Но все още в ежедневието ни живот нямаме живеенето на Богочовек.

Посочихме, че това децата на Израел да пазят закона означаваше да живеят и изразяват Бог. Обаче, те не пазеха закона, и затова те не живяха и изразяваха Бог. Ситуацията е същата днес. В по-голямата част, ние не изразяваме Бог в ежедневието ни живот.

Трябва да имаме Богочовешко живеене в брачния ни живот. Ако омъжен брат живее живот на Богочовек в брачния си живот, той със сигурност би бил добър съпруг, ще е истински Богочовек в обичта към съпругата си. Също така, ако омъжена сестра живее живот на Богочовек в брачния ѝ живот, тя би била добра съпруга, покоряваща се на съпруга си.

Трябва да имаме Богочовешко живеене в църковния живот, особено в отношенията, които наричаме жизнени групи. Как ще имаме жизнена група, ако ние самите не сме жизнени? Невъзможно е. Да предположим, че по време на вечеря съпругата и съпруга не са доволни един от друг. Дори си разменят думи и спорят дълго време. Внезапно, ти си спомнят, че по-късно вечерта трябва да присъстват на събрание на тяхната жизнена група. Но как може тази двойка да бъде жизнена в събранието? Поради това, че не са били жизнени вкъщи в брачния им живот, няма начин да бъдат жизнени и в събранието.

НУЖДАТА НИ ЗА ИСТИНСКО СЪЖИВЛЕНИЕ

Тъй като ни липсва Богочовешко живеене, ние се нуждаем от истинско съживление. Децата на Израел имаха само закона външно, но днес ние имаме нещо много по силно и много по висше от закона. Ние имаме всесъдъжачия, живото-даряващ, съвкупен, завършен Дух в нас, който е обилното снабдяване на Духа на Исус Христос (Фил. 1:19) Трябва да живеем Христос чрез изобилното снабдяване на Духа на Исус Христос (стихове 20-21а).

Ние имаме такъв Дух в нас, но какво живеем и как го живеем? Живеем ли Христос? В

събраията на църквата може да живеем Христос, но живеем ли Христос във вкъщи с съпруга си, съпругата си или децата си? Трябва ни истинско съживление, за да бъдем Богочовечи, които винаги живеят живот на отричане на себе си и които са разпнати да живеят Христос за изразяването на Бог. (Живото-изучаване на 1 & 2 Летописи, съоб. 11, стр. 76-77)

НАЙ-ДОБРИЯТ БРАК

Библията ни открива, че Бог създаде човек по Свой собствен образ в Неговото най-висше намерение да извърши икономиката Си. След като Бог създаде човека, Бог определи брака за него. Според божественото откровение в Библията, човешкият брак, определен от Бог не е само с цел човекът да живее и да развие кариера, но да бъде едно с Бог, така че, Бог да има начин да извърши Неговата вечна икономика чрез човека.

Най-висшето намерение на Бог в създаването на човека и определения за него брак е че, Той желае да е едно с човека, ставайки човек, за да може човекът да стане като Него в божествения Му живот и природа, но не и в Божеството. Четири хиляди години след започването на човешката история, Бог излезе от вечността и влезе във времето, за да бъде въплътен, да стане човек в плът, и този човек бе Исус Христос като въплъщението на Бог. Исус Христос е Бог и човек, Богочовек, който произведе много вярващи чрез Неговата смърт и възкресение, за да са Неговото органично Тяло, църквата. Всичко това бе извършено чрез брака на човека.

Най-добрият брак, записан в Библията, е брака на Вооз и Рут. Особено поразителна точка в брака на Вооз и Рут, както е записан в Библията, не е свързано с живеенето им или тяхната кариера, но нещо относно една изключителен въпрос, ела именно, да са една част от родословието, което да доведе Исус Христос в човечеството, така че, Бог да осъществи Неговата вечна икономика като има едно органично Тяло Христово, което ще завърши в Новия Ерусалим като центъра на новото небе и новата земя, за да бъде божественото увеличение на Бог в човечеството за Неговото вечно изражение в Неговата божествена слава. (CWWL, 1994-1997, първи том, "Най-добрият Брак," стр.489)

**ОТГЛЕЖДАНЕТО НА СЛЕДВАЩОТО ПОКОЛЕНИЕ
ЗА ЦЪРКОВНИЯ ЖИВОТ**

Второ Съобщение

Благочестиво семейство за църковния живот

Четене от Писанията: 1 Тим. 3: 15-16; Бит. 5:22, 25-29; 6: 8, 11-14; 7:1;

Мат. 16:18; Рим. 16:3-5; Филем. 1-2

I. Благочестието е начин на живот, който изразява божествената реалност, изразяването на Бог във всичките Му богатства – 1 Тим. 2: 2; 3:16; 4: 7-8; 6:3, 6, 11; Тит 1:1; 2:12; 2 Пет. 1:3, 6-7; 3:11:

- A. Благочестието се отнася не само за благочестие, но и за живеенето на Бог в църквата, тоест за Бог като живот, живян в църквата – 1 Тим. 3: 15-16.
- B. Животът на църквата като новия човек трябва да бъде абсолютно същият като живота на Исус; това трябва да бъде живот според реалността, която е в Исус – Еф. 4: 17-24:
  - 1. *Реалността е в Исус* се отнася до действителното състояние на живота на Исус, както е записано в четирите Евангелия; в благочестивия живот на Исус има истина и реалност – ст. 21 и бележка 1.
  - 2. Исус живя живот, в който правеше всичко в Бога, с Бога и за Бога; Бог беше в Неговото живеене и Той бе едно с Бога – Йоан 14:9-10; 16:32б; 5:30; 6:57; 10:30.
  - 3. Ние, вярващите, които сме съживени с Христос като нашия живот и се учим в Него, се учим от Него, тъй като реалността е в Исус – 3:3, 5-6; Кол. 3:4; Еф. 4:20-21.

II. Животът и делото на Ноа промениха епохата; Ноа произхождаше от благочестиво семейство и научи от прадедите си на всички благочестиви неща – Бит. 5:22, 25-29; 6:8:

- A. Ноа наследи духовните благословения да поддържа и разширява Божия начин на изкупление и живот от своите прадеди:
  - 1. Ноа намери благодат в Божиите очи (ст. 8); роден в благочестиво семейство (препр. Бит. 5: 42), той наследи духовните благословения от своите прадеди и пое Божия път на изкупление и живот, включително пътя на спасението на Адам (3: 20-21), начинът, по който Авел принасяше жертви (4:4), начинът, по който Енох призоваваше Господа (ст. 26), начинът, по който живееха и раждаха всички прадеди (5:3-28), начинът, по който Енос ходеше с Бога (ст. 22, 24); освен това чрез вяра той стана праведен човек в Божиите очи и съвършен човек, който ходеше с Бога сред това поколение (Евр. 11:7; Бит. 6:9).
  - 2. Следователно той поддържаше и разширяваше Божия начин на живот, за да може Бог да осъществи Своя план на покварената земя според Неговото желание.
- B. Ковчегът, построен от Ноа, в крайна сметка не само го спаси от Божия съд, но и спаси семейството му от това зло поколение – стихове 11-14; 7: 1; Мат. 24:37-39:
  - 1. Това е праобраз на Христовото спасение, което не само ни освобождава от вечната погибел, но и ни спасява от поквареното поколение – Деян. 2:40; препр. Гал. 1: 4.
  - 2. Този, който е спасен, в никакъв случай няма да погине; и все пак се нуждаем от по-нататъшното и по-висше спасение, което ни спасява от поквареното поколение; това спасение е съвкупният Христос, когото изграждаме – Бит. 6:11-14; 7: 1; Деян. 2: 40-42; 1 Кор. 12:12; Еф. 4:16.

III. Сред нас в Господното възстановяване най-важната единица е църквата; след църквата най-важната единица е семейството - 1 Тим. 3: 15-16; Тит 1:5-9; 2: 3-5:

- А. Редом с църквата, семейството е най-важната единица в обществото; без подобаващ семеен живот, не би имало начин да има здраво общество или държава; нацията е съставена от семейства като основните фактори.
- Б. Ние напълно осъзнаваме, че без подобаващ семеен живот е трудно да имаме подреден църковен живот; ние също осъзнаваме, че без подобаващ църковен живот е трудно да се води нормален и подобаващ семеен живот; тук сме за църквата, а също и за семейството.

IV. Освен книгата Притчи, изглежда, че Старият Завет не ни дава много учения относно родителството, но има някои добри примери – Изх. 12: 3-7; Вт. 6:7-9, 20-21; 11:18-21; Пс. 78: 5-7; Йоил 1:3:

- А. Адам и Ева бяха спасени и предадоха словото за спасение на следващото поколение; ние също трябва да споделяме тези неща с нашите собствени деца, да им разказваме тъжната история за човешкото падение, провъзгласявайки добрите вести за Божието спасение – Бит. 3:21; 4:4.
- Б. „С вяра Авел принесе на Бога по-отлична жертва“; тъй като Авел имаше такава вяра, упражни тази вяра и принесе жертва на Бог в съответствие с тази вяра, той трябва да бе чул проповядването на добрите вести от родителите си – Евр. 11:4.
- В. При подготовката на Мойсей Бог приготви благочестиви родители, които му вливаха благочестиви мисли след раждането му; чрез вливането на родителите си Мойсей имаше благочестивата мисъл и концепция, че той трябва да спаси децата на Израел – Изх. 2:7-9; Евр. 11:24-25.
- Г. С изключение на Исус Навиев и Халев, тези, които бяха квалифицирани и готови да завладеят добрата земя бяха по-млади, второто поколение – Чис. 14:29-31, 38; Вт. 1:35-36:
  - 1. Второто поколение не бе преминало през толкова много, колкото първото поколение, но те се възползваха от опита на първото поколение – 11:2-7; Ис. Нав. 1:1-3.
  - 2. Принципът е същият с нас в Господното възстановяването днес; това, което са преживели по-възрастните, се предава на по-младите и ще бъде много ефективно при изграждането им и подготвянето им за битка със Бога и за Бога – 2 Тим. 2:2.

V. Новият Завет дава примери за семейства, които ясно ни показват, че единицата на Божието спасение и служение е семейството:

- А. В Новия завет виждаме много сладки семейства, като домакинството на Цезар (Фил. 4:22), семейството на Корнилий (Деян. 10: 22-24), семейството на Лидия (16: 13-15), семейството на тъмничаря (ст. 29-34) и семейството на Крисп (18:8).
- Б. Освен това имаше домове, в които се провеждаха събранията, например дома на Акила и Приска (Рим. 16: 3-5; 1 Кор. 16:19) и дома на Филимон (Филим. 1-2).

VI. От началото на Господното възстановяване в Китай брат Ни посочи, че църквата трябва да бъде изградена със семейството като единица:

- А. „Бих искал да кажа категорично, че семейният живот на следващото ни поколение има много общо с църковния живот на следващото ни поколение... Църковният живот на следващото поколение ще бъде силен, само ако се погрижите добре за този въпрос. Ако следващото ни поколение има ужасни семейства, църквата ще претърпи много недостатъци ... В следващите дни Бог може да предаде Своята благодат към църквата, така че да бъдат отгледани много млади семейства, в които и съпругът, и съпругата служат на Господа и да вървят по Неговия път заедно, в съгласие. Колко красива ще бъде такава картина!“ – Събраните произведения на Уитнес Ни, кн. 49, стр. 497.
- Б. „Добрият църковен живот се поддържа чрез добри семейства. Съпрузите трябва да

бъдат добри, а съпругите също трябва да бъдат добри. Тогава църковният живот ще бъде лишен от проблеми” – стр. 518.

VII. Църковният живот е целта на християнския живот и той е великата реалност във вселената; следователно, семейният ни живот трябва да бъде въведен в църковния живот - Мат. 16: 1619; Филип. 1-2:

- А. Трябва да осъзнаем, че пред Бог нищо не се сравнява с църквата; и така, освен църковният живот, семейният ни живот е суета; само когато семейният ни живот бъде въведен в църковния живот, това ще бъде реалност – Мат. 13: 45-46; Деян. 20:28; Екл. 1:2.
- Б. Въпреки че трябва да носим отговорността да се грижим за семейството си, трябва да видим, че църквата е съкровището в Божието в сърце – 1 Тим. 3: 2, 4, 12; Тит 2:4-5; Мат. 13:45-46.

**ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА СЛЕДВАЩОТО ПОКОЛЕНИЕ
ЗА ЦЪРКОВНИЯ ЖИВОТ**

Трето Съобщение

**Отговорността на родителите при воденето
на децата им в познанието на Господа**

Четене на Писанията: Еф. 6:4; Вт. 6:7-9; Пр. 22: 6; 2 Тим. 3:15; Рим. 9:11, 15-16

I. Ако се опитаме да обобщим думите в Библията относно родителството, основното, което родителите трябва да направят, е да подхранват децата си в ученията и дисциплината на Господа, а не да ги провокират да се гневят или да ги обезсърчават - Еф. 6:4.

II. Трябва да водим децата си в познанието на Господа; никое семейство не може да продължи без молитва и четене на Словото - Втор. 6:7-9; Пр. 22: 6; Еф. 6:4; 2 Тим. 3:15; препр. Бит. 18:19:

A. Домашните събрания трябва да бъдат пригодени за децата; тези семейни събрания не са предназначени за вас; това, което правите в семейството, трябва да отговаря на вкуса на вашите деца и трябва да бъде на собственото им ниво - вж. 1 Пет. 2:2; 1 Кор. 3:2:

1. Някои семейства се провалят в молитвата и времето им за четене на Библията, защото семейните им събрания са твърде дълги и твърде дълбоки; децата не разбират какво става; те не знаят защо ги поставяте там – вж. Евр. 5:13.
2. Някои домашни събрания продължават един или два часа върху трудни учения; това наистина е голямо страдание за децата, но въпреки това много родители нямат чувство относно това.

B. Друг проблем при някои домашни събрания е, че в тях има малко любов; нито привличането на бащата, нито привличането на майката привличат децата на тези събрания; само камшикът ги държи там:

1. Трябва да измислите някои начини да ги привлечете и насърчите; никога не наказвайте децата си за това, че не присъстват на семейното ви събрание.
2. Ако ги накажете веднъж, може да създадете проблем в тях до края на живота им.
3. Родителите трябва да привличат децата си на семейните събрания; не ги принуждавайте да идват; това ще доведе само до ужасни последици.

B. Предлагаме да има две семейни домашни събрания на ден, едно - сутрин и едно - вечер; бащата трябва да води сутрешното време, а майката трябва да води вечерното време:

1. Ако имате деца у дома, трябва да се събудите по-рано; прекарайте малко време заедно преди децата да отидат на училище:
  - a. Събранието ви трябва да бъде кратко, жива и никога дълго; може би десет минути са достатъчни; никога не надвишавайте петнадесет минути и не бъдете по-кратки от пет минути.
  - б. Помолете всички тях да прочетат стих; бащата трябва да поеме водещата роля, за да избере няколко стиха и да говори за тях.
  - в. Ако децата могат да запомнят нещо, помолете ги да запомнят; не цитирайте цял стих; помолете ги да запомнят значението на дадено изречение.
  - г. В края на събранието бащата или майката трябва да отправят молитва за Божието благословение; не предлагайте възвишени или дълбоки молитви; молете се за неща, които децата могат да разберат; не се молете дълго; бъдете простички в молитвата си; и след това ги изпратете на училище.

EUROPEAN PARENTS CONFERENCE

2. Всеки път, когато седнете за ядене, трябва да благодарите на Господ за това; независимо дали е закуска, обяд или вечеря, трябва да сте искрени в благодарността си; помогнете на децата си да благодарят - 1 Тим. 4:4; препр. Йоан 6:11.
3. Вечерното събрание трябва да бъде малко по-дълго и майката трябва да го води; не е необходимо да се чете Библията вечерта, но семейството трябва да се моли заедно:
  - а. Майката трябва да събере децата заедно и да говори с тях; докато бащата седи до нея, майката трябва да насърчава децата да говорят:
    - (1) Попитайте ги дали са имали проблеми през този ден.
    - (2) Попитайте дали са се карали помежду си и дали нещо ги притеснява.
  - б. Ако една майка не може да накара децата си да говорят, нещо трябва да не е наред; неуспех е да на майката ако позволи да съществува бариера между нея и децата ѝ:
    - (1) Майката трябва да е виновна, ако децата се страхуват да говорят с нея; те трябва да са свободни да говорят.
    - (2) Майката трябва да се научи да изважда наяве нещата, които са в сърцата на децата ѝ; ако не искат да говорят този ден, попитайте ги на следващия ден; напътствайте децата.
  - в. Нека се помолят малко и ги научете да казват няколко думи; тава събрание трябва да е живо.
  - г. Помолете ги да признаят греховете си, но не ги насилвайте; не трябва да има преструвки; всичко трябва да се направи по съвсем естествен начин; ако имат какво да изповядват, нека изповядват; ако нямат какво да признаят, не ги насилвайте.
  - д. Родителите трябва да ги водят да се молят по прост начин един по един; уверете се, че всички се молят; накрая, завършете с молитвата си; но не бъдете дълги.
  - е. Хранете ги според капацитета им; след като се опитате да направите твърде много, ще ги претоварите; помолете се с няколко изречения с тях и след това ги оставете да спят.
- Г. Нека знаят значението на греха; всички съгрешават; трябва да обърнете внимание на въпроса за тяхното покаяние и след това да ги доведете до Господа.
- Д. След известно време трябва да ги помолите да приемат искрено Господа:
  1. След това ги заведете в църквата и нека бъдат част от църквата.
  2. По този начин ще въведете децата си в познанието на Бога.

ОТГЛЕЖДАНЕ НА СЛЕДВАЩОТО ПОКОЛЕНИЕ ЗА ЦЪРКОВНИЯ ЖИВОТ

Четвърто Съобщение

Родителите, бидейки Подходящите Хора с Подходящото Живеене, като Модел за Децата

Откъси от Писанията: Ефес. 6:4; Вторък. 6:7-9; Прит. 22:6; 2 Тим. 3:15; Римл. 9:11, 15-16

I. Да бъдеш родител е много трудно; никакъв обем обучение относно родителството е адекватен; въпреки, че няма уникален, непровалящ се метод за родителство, има няколко урока, които можем да научим:

- А. Първо, за да отгледаме децата си, за да обичат Господа и да идват на събранията на църквата редовно, ние трябва да бъдем подходящ човек; трябва да имаме подходящо живеене пред Господа:
1. Освен Господа, хората, които най-добре знаят как живеем, са нашите деца; можем да успеем да заблудим другите относно това какви хора сме, но никога няма да можем да заблудим децата си; следователно, трябва да бъдем истински.
  2. Нашето поведение и начина ни на живот не влияят на никого толкова, отколкото влияят на нашите деца.
  3. Нашите деца ще бъдат негативно повлияни, ако ние не сме почтени хора, но това не означава, че нашите деца ще бъдат добри, ако сме почтени хора; трудно е да предвидиш какво ще бъде детето; това зависи от много фактори.
- Б. Освен да бъдат правилни хора, родителите трябва да упражняват мъдростта си; лесно е един родител да има любов, но не е толкова лесно да има мъдрост:
1. Родителите трябва да упражняват мъдростта си, за да преценят дали трябва да принуждават децата си да идват на църковните събрания; в тези ситуации, ние трябва да упражняваме мъдростта си, за да преценим ситуацията; според нашата преценка, можем да съветваме децата си.
  2. Обаче, някои родители са ревностни без мъдрост и тяхната ревност обижда децата им; колкото повече те принуждават децата си да идват на събранията, толкова повече те обиждат децата си, предизвиквайки силна реакция.
  3. Редно е да принуждаваме децата си да идват в събранията, но трябва да преценим, базирано на състоянието на децата ни, подходящото време и начин да ги задължим; ако децата ни са в конкретно състояние, може би е по-добре да не ги задължаваме да идват в събранията докато тяхното състояние не се подобри.
- В. Накрая, родителите трябва да вярват в Господната милост – Римл. 9:11, 15-16:
1. Има много духовни родители, чиито деца не са били добри; също така има светски, отпадащи, безгрижни родители, които са абсолютно безразлични относно духовността на своите деца и все пак децата са добри и духовни.
  2. Следователно, трябва да заключим, че начина, по който нашите деца израстват зависи от Господната милост; първата част на Римляни 9:18 казва „към когото ще, Той показва милост“; като родители, нашето задължение е да бъдем подходящи хора и да упражняваме мъдростта си, за да преценяваме кога и как да говорим на децата си – Исаия 50:4.
  3. Ние трябва да извършим задължението си, но не трябва да вярваме на нищо, което вършим; без Господната милост, всичко, което правим, е нищо; трябва да вярваме в Господната милост – Римл. 9:15-16.
  4. Родителите никога не трябва да бъдат горделиви, мислейки си, че тяхната способност може да произведе най-добрите деца; има много различни фактори

в произвеждането на добро дете, но на края всичко зависи от Господната милост – ст. 16.

- Г. Да отглеждаш деца не е лесно или просто; изисква да прекарваме много време с децата си; колкото повече време прекарваме с тях, толкова по-добре:
1. Трябва да прекарваме поне два часа вечер, правейки нищо, но бидейки с децата си, говорейки им или научавайки ги на нещо; това ще ги направи щастливи и ще ги обучи.
  2. Ако не прекарваме време с децата си, трябва да очакваме, че те ще имат проблеми.
  3. Въпреки че не можем винаги да си позволим да прекарваме толкова много време с децата си, принципът е, че трябва да прекарваме колкото се може повече време с децата си и да им дадем подходящото образование според тяхната възраст.
- Д. Не трябва да пренебрегваме отглеждането на децата си; ако Бог ни е дал деца, ние трябва да прекарваме адекватно време, за да ги отгледаме правилно:
1. За да се погрижим за децата си, винаги трябва да ги подготвяме предварително; за да се грижим правилно за петнадесетгодишен, трябва да прекараме четиринадесет години да образуваме детето.
    - а. Всяка част от подходящото образование в подходящата възраст е ‚ваксинация‘; ако адекватно образуваме и ‚ваксинираме‘ децата си, те ще могат да напуснат дома си, за да учат, без никакъв проблем.
    - б. Ако не образуваме и ‚ваксинираме‘ адекватно децата си няма да има значение дали ще останат въщи, докато учат.
    - в. Духовното здраве на петнадесетгодишен зависи от това колко образование и ‚ваксинация‘ е получил в първите си четиринадесет години.

II. Божият установен принцип е, че бащата трябва да живее живот, който е модел, пример, за децата му; въпреки това, трябва да осъзнаем, че начина, по който децата ни израстват, изцяло зависи от Господната милост – Римл. 9:10-12; Ефес. 6:4:

- А. Следователно, ние трябва да изпълним дълга си да живеем подходящ живот като пример за нашите деца, но не трябва да бъдем обезкуражени или горди заради това в какво се превръщат нашите деца; Яков и Исав бяха близнаци, но Римляни 9:10-13 показва, че тяхната съдба зависеше от Божието избиране.
- Б. Най-добрият и подходящ начин да бъдем родители е да живеем като пример за нашите деца и да се молим за Господната милост.
- В. Ако нашето живеене установи подходящ стандарт, няма да сме виновни, ако децата ни се държат лошо; обаче, ако ние не живеем като пример, лошото държание на децата ни, е наша отговорност.
- Г. За да бъдем добър пример, трябва да обичаме Господа и Неговото Слово, да се справяме с греховете, да мразим аза и да се учим на уроците на кръста; това ще бъде пример не само за децата ни, но и за всички светии.

III. „Не мога да ви опиша колко силни вярващи ще бъдат отгледани в нашето второ поколение, ако родителите в това поколение са добри родители. Винаги съм искал да кажа това: Бъдещето на църквата зависи от родителите. Когато Бог даде благодат на църквата, Той се нуждае от съдове. Има нужда от повече Тимотеи да бъдат отгледани. Истина е, че можем да спасим хора от света, но има по-голяма нужда за отглеждане на хора сред християнските семейства.“ (Събраните Трудове на Уочман Ни, изд. 48, стр. 549)

Откъси от Служението:

Въпрос: Моите деца са спасени, но не мога винаги да ги накарам да дойдат на събранията. Как най-добре да се грижа за тях?

Отговор: Да си родител е много трудно. Никакъв обем обучение относно родителството е адекватно. Когато двойките нямат деца, те се молят както Анна, майката на Самиул, се молеше за син (1 Царе 1:10-11). Господ може да чува молитвите им и да им даде дете, но това дете може да стане голям пакостник. Въпреки че няма един уникален, сигурен метод за родителство, има няколко урока, които можем да научим.

Първо, за да отгледаме децата си да обичат Господа и да идват редовно в събранията, ние трябва да сме подходящ човек. Трябва да имаме подходящо живеене пред Господа. Освен Господа, хората, които най-добре знаят какъв живот живеем, са нашите деца. Може да сме способни да заблудим другите относно това какви хора сме, но никога не бихме могли да заблудим децата си. Следователно, трябва да бъдем истински. Ако кажем на децата си да не лъжат, а ние лъжем партньора си, децата ще го видят. Това е много сериозно, защото ако излъжем партньора си само веднъж дори, децата ни може би ще го запомнят за цял живот. Нашето поведение и начин на живот не влияе на никого толкова, колкото на децата ни. Това е универсален духовен принцип. Следователно, да бъдеш родител не е лесно. Децата ни ще бъдат негативно повлияни, ако не сме праведни хора, но това не значи, че децата ни ще бъдат добри, ако сме праведни хора. Ако праведна майка има четири деца, две може да са добри и другите две – лоши. Обаче, ако тя е несправедна, всичките ѝ деца може да са по-лоши. Трудно е да предвидиш какво ще бъде едно дете; това зависи от много фактори.

Освен да бъдат подходящи хора, родителите трябва да упражняват своята мъдрост. Това е областта, в която родителите имат най-много липса. Лесно е а родител да има любов, но не е лесно да има мъдрост. Родителите трябва да упражняват мъдростта си, за да преценяват дали да принуждават децата си да идват в събранията на църквата. Да питаме дали родителите трябва да принуждават децата си да идват в събранията може да се оприличи с това да питаме дали трябва да си вземем чадър, когато излизаме. За такива ситуации, трябва да упражняваме мъдростта си, за да преценим ситуацията. Според нашата преценка може да увещаваме децата си. Обаче, някои родители са ревностни без мъдрост и тяхната ревност обижда децата им. Колкото повече принуждават децата си да идват в събранията, толкова повече обиждат децата си, предизвиквайки силна реакция. Този въпрос не е лесен. Родителите трябва да бъдат правилни хора и да упражняват мъдростта си. Правилно е да принуждаваме децата си да идват в събранията, но трябва да преценим, базирано на състоянието на децата, правилното време и правилния начин да ги принудим. Ако децата ни са в определено състояние, може би е по-добре да не ги принуждаваме да идват в събранията, докато състоянието им не се подобри.

Накрая, родителите трябва да вярват в Господната милост. Римляни 9:16 ,не зависи от този, който иска, нито от този, който тича, но от Бога, Който показва милост.‘ Виждал съм много духовни родители, чиито деца не бяха добри. Виждал съм и светски, отпаднали, негрижовни родители, които са напълно безразлични за духовността на децата си, но децата им са добри и духовни. Следователно, трябва да заключим това, че начина, по който децата ни стават, зависи от Господната милост. Първата част на стих 18 казва ,към когото иска Той показва милост.‘ Като родители, нашето задължение е да бъдем подходящи хора и да упражняваме мъдростта си да преценяваме кога и как да говорим на децата си. Трябва да вършим задължението си, но не трябва да вярваме в нищо, което вършим. Без Господната милост всичко, което вършим, е нищо. Трябва да вярваме в Господната милост, молейки се ,Господи, всичко зависи от Твоята милост. Аз върша задължението си като родител като съм подходящ човек, за да бъда добър пример и да не спъвам децата си и като упражнявам мъдростта си да знам кога и как да говоря на децата си. Обаче, вярвам в Теб, Господи.‘ Всички трябва да се научим на този урок. Родителите никога не трябва да бъдат горделиви, мислейки си, че тяхната способност може да произведе най-добрите деца. Има много различни фактори в произвеждането на добро дете, но в края на краищата, всичко зависи от Господната милост.

Въпрос: Как трябва да регулирам децата си относно гледането на телевизия и филми?

Отговор: Заради течението на този век е много трудно за родителите да забранят на децата си да гледат телевизия и филми. Следователно, родителите трябва да упражнят мъдростта си да ограничат кои телевизионни предавания или филми да гледат децата им. Също така трябва да научим децата си на причините за тези ограничения, за да разберат решенията ни докато растат. Трябва да им дадем правилно обяснение според възрастта им, не преждевременно. Не трябва да им казваме нещо, което те не могат да разберат на тяхната възраст. Нашето обучение трябва да е според тяхната възраст.

Да отглеждаш деца не е лесно или просто. Изисква да прекарваме много време с децата си. Колкото повече време прекарваме с децата си, толкова по-добре. Ние трябва да прекарваме понедедла часа всяка вечер, правейки нищо, но да бъдем с децата си, говорейки им или учейки ги на нещо. Това ще ги направи щастливи и ще им даде някакво обучение. Ако не прекарваме време с децата си, трябва да очакваме те да имат проблеми. Въпреки, че не можем да си позволим да прекарваме толкова много време с децата си, принципът е, че трябва да прекарваме колкото се може повече време с тях и да им даваме подходящото образование според тяхната възраст.

Въпрос: Някои млади братя и сестри, които напускат дома, за да учат, живеят в общежитията с невярващи. Какъв е най-добрият начин да се грижим за тях?

Отговор: Трудно е да знаем дали е по-добре да държим децата си у дома или да ги изпратим да учат в друг град. Това е много сложен въпрос, в който са включени множество фактори. Обаче, знам едно нещо – за да се грижим за децата си, винаги трябва да ги подготвим предварително. За да се грижим правилно за петнадесетгодишен, трябва да прекараме четиринадесет години да образуваме детето. Всяка част от подходящото образование в подходящата възраст е предпазване. Ако образуваме децата си адекватно и ги предпазваме, те ще могат да напуснат дома да учат без проблем. Ако неадекватно образуваме и предпазваме децата си, няма да има значение дали ще останат у дома докато учат. Духовното здраве на един петнадесетгодишен зависи от това колко образование и предпазване е получим в първите си четиринадесет години. Ако родителите не подготвят децата си подходящо, няма да им помогне много това къде ще отидат на учат. Това е предупреждение за всички родители. Не трябва да пренебрегваме отглеждането на децата си. Ако Бог ни даде деца, трябва да прекараме адекватно време да ги отглеждаме подходящо. Всеки обича да има избори, но ние губим всички избори, когато имаме деца. Освен времето, което прекарваме вечер, трябва да прекараме всяка минута за децата си. Иначе, не трябва да очакваме да имаме добри деца. Единственият начин да имаме добри деца е да прекараме цялото си време с тях и да упражняваме мъдрост да им дадем подходящото образование и адекватно предпазване предварително. Обаче, след всичко това, все пак трябва да поставим доверието си в Божията милост. (Важни Елементи на Божията Икономика, chap. 6)

* * *

Първият вид връзки в човешкия живот е семейните връзки. Стих 4 казва 'Този, който управлява добре собствения си дом, покорявайки децата си.' Да управляваш добре дома си е въпрос на поемане на лидерството, но концепцията на Павел тук не е главно свързана с власт. Като съпруг и баща, надзирателят трябва да поеме лидерството в семейството си не чрез просто управление, но с установение на добър пример и ролеви модел. Семейството не е като правителство или организация, която е водена с власт. Лидерството на бащата в семейството му не трябва да е главно базирано на неговото управление с власт, но вместо това, трябва да е базирано на примера на неговото ежедневно живеене. Подобно на това, да бъдеш старейшина не означава да управляваш църквата с власт. Тази концепция е абсолютно грешна. Управлението на бащата на неговото семейство е много различно от това на един сушерайзър, който управлява бизнеса си. Супервайзърът може да назначава и уволнява служители, но един баща не може да назначава и уволнява децата си. Основната нужда в семейството е

примерът на бащата. Като баща, старейшината трябва да живее правилно пред семейството си. Това е правилният начин да управляваш дома си. В нашия дом ние не трябва да се опитваме да упражняваме властта си като цар, адвокат, администратор или училищен директор. Концепцията на Павел в тази секция се отнася до ежедневието на надзирателите. Не работи основно да дисциплинира децата ни. Божият отреден принцип е, че бащата трябва да живее живот, който е модел, пример, на децата му.

Като надзиратели, ние трябва да поемем лидерството в нашето семейство като представим модел в живеенето ни. Това е нашето задължение. Обаче, ако децата ни са покорни с всичко, не трябва да мислим, че е от нашето вършене; трябва да се покланяме на Господа за Неговата милост. Въпреки че характерът на децата ни не е под наш контрол, това не означава, че трябва да пренебрегваме задължението си да живеем като пример и да даваме колкото се може повече време и енергия за нашите деца. Трябва да осъзнаем, че начинът по който децата ни растат изцяло зависи от Господната милост. Знаем, че това е вярно, защото ако две деца са брат и сестра/братя/сестри и са отгледани от същите родители със същата гружа, те все пак може да станат много различни. Един може да има добър характер и да стане търсещ вярващ, докато другия може да има лош характер и дори да не е спасен. Следователно, ние трябва да вършим задължението си да живеем подходящ живот като пример за нашите деца, но не трябва да бъдем обезкуражени или горди заради това какви стават децата ни.

Словото на Павел относно надзирателите над децата в стих 4 не включва спасение или духовност. Трябва да бъдем добър пример за децата си, но дали те ще бъдат спасени зависи от Божието предопределение. Яков и Исак бяха близнаци, но Римляни 9:10-13 ни показва, че тяхната съдба зависеше от Божието избиране. Не можем да накараме децата си или някой друг да бъде духовен, но можем да установим пример като живеем трезвен, уравновесен и подреден живот и като търсим Господа. Ако двама плътски братя слушат едно евангелско съобщение един може да бъде спасен, но другия може да не е. Виждали сме такива случаи. Следователно, трябва да бъдем ревностни да проповядваме благовестивто и да увещаваме хората да получат Господа, но също трябва да осъзнаем, че спасението на човека изцяло зависи не от нашите усилия, но от Божието предопределение. Не трябва да мислим, че понеже зависи от Божието предопределение, не трябва да благовестваме. Ние трябва да изпълним задължението си. Подобно на това, не трябва да мисли, че децата ни ще се държат добре, ако сме добър пример, нито на пренебрегваме задължението си. Най-добрият и подходящ начин да бъдеш родител е да живееш като пример за децата си и да се молиш за Господната милост.

Ако нашето живеене установи подходящ стандарт, ние не сме отговорни, ако децата ни се държат лошо. Обаче, ако не живеем като пример, лошото държание на децата ни, е наша отговорност. Ако те са добри, не е заради нас, но ако са лоши, е заради нас. Това е божествения принцип. Не трябва да казваме, че Бог не е честен. Римляни 9:20 казва ‚Всъщност кой си ти, човече, че спориш с Бога? Нима изделието ще каже на майстора си: ‚Защо така си ме направил?‘ Не можем да спорим с Бог. Ако децата ни се държат добре и се спасят и живеят пред Господа, трябва да се покланяме на Господа, казвайки ‚Господи, аз съм нищо. Дори най-доброто ми поведение е като прах; не значи нищо. Мога само да Ти благодаря за Твоята милост.‘ Не трябва да си приписваме нищо. Трябва да разпознаем Божието предопределение, Неговата милост и Неговата благодат. Ако децата ни започнат да живеят грешно, трябва да бъдем смирени и да се молим така ‚Господи, прости ми. Приемам вината, защото може да съм пренебрегнал да се грижа за тях адекватно в някой аспект.‘ Това трябва да е отношението ни.

Концепцията на Павел в 1 Тимотей 3:1-7 се отнася до живеенето на надзирателите. Дали нашите деца се държат добре е вторично; първото нещо е дали ние имаме подходящо живеене. Трябва да поемем лидерството и да управляваме семейството си добре като имаме живеене, което представя позитивен пример на тях. Това зависи от това, което сме; това е въпрос на живот. (Основни Принципи относно Старейшинството, стр. 49-51).

СТРАХОТНИ ДЕЦА, ДОШЛИ ОТ СТРАХОТНИ РОДИТЕЛИ

Накрая, бих казал, че много хора, които Бог е използвал в този свят, са дошли от страхотни родители. Започвайки с Тимотей, намираме много хора, използвани от Бог, които са излезнали от страхотни родители. Йоан Уесли е един от тях. Друг е Джон Нютън. Има много химни в нашата песнарка, написани от Нютън. Джон Г. Патън е друг такъв. Той е бил един от най-известните мисионери в модерния свят. Не мога да се сетя за никой като баща му. В късните си години Патън още си спомняше „Всеки път, когато исках да съгреша, се сецах за баща ми, който винаги се молеше за мен.“ Неговото семейство е било много бедно. Имали са само една стая, кухня и още една малка стая. Той казваше „Потрепервах всеки път щом баща ми се молеше и въздишаше в малката стая. Той правеше прошения за нашите души. Дори, че сега съм толкова стар, все още си спомням неговото въздишане. Благодаря на Бог, че ми е дал такъв баща. Не мога да греша, защото когато съгрешавам, прегрешавам срещу небесния ми Отец, както и пред земния ми баща.“ Трудно е да се намери баща като на Патън и е трудно да се намери син толкова страхотен като Патън.

Не мога да ви кажа колко много силни вярващи ще бъдат отгледани във второто ни поколение, ако всички родители в това поколение са добри родители. Винаги съм искал да кажа това: Бъдещето на църквата зависи от родителите. Когато Бог дава благодат на църквата, Той се нуждае от съдове. Има нужда от повече Тимотеи да бъдат отгледани. Истина е, че можем да спасим хората в света, но има по-голяма нужда да отгледаме хора сред християнските семейства. (Събраните Трудове на Уочман Ни, изд. 49, стр. 549)